

శ్రీమద్భారత సిని ఎంటర్ప్రైజెస్

1

అంకీ

నిర్మాత: కైంజి కుమార్ దర్శకత్వం: కె.రాఘవేంద్రరావు

క ధా మ ల్లి క

ఇందులో ఇంతి, చామంతి, పూబంతి లాంటి ముగ్గురమ్మాయిలు వున్నారు ... వాళ్ళ ముగ్గురి పేరూ సుజాత, అనసూయ, చంద్రవదనలయితే మొదటి అమ్మాయి వరద గోదారిలాటిది.

రెండో అమ్మాయి గంభీర గోదారిలాటిది.

మూడో అమ్మాయి బాల గోదారిలాటిది.

వీళ్ళు ముగ్గురూ ఒక దారంలోని పూసలయితే ఆ దారంపేరు మూర్తి ... మూర్తి ముమ్మూర్తులా నిండు మనసుగల్గిన మనిషిలా ఉంటాడు. అంతకు మించి అందంగా వుంటాడు ...

సుజాత, అనసూయ ప్రాణస్నేహితులు.

అనసూయకి అనుకోకుండా మూర్తితో పెళ్ళి జరిగి పోవటంవల్ల, తన స్నేహితురాలికి తెలియపర్చలేక పోయింది ... పెళ్ళి జరిగిందని తెల్సుకున్న సుజాత అనసూయని దుయ్యపడదామని రెక్కలు కట్టుకుని అయింట్లో వారింది —

చాలా రోజుల తర్వాత స్నేహితురాళ్ళిద్దరు కలుసు కోవటం మూలాన కబుర్లు రకరకాల విషయాలమీదకి దాడి తీసాయి.

‘ఏవే అనూ ... మీ ఆయన ఏరే... ? అంది సుజాత ...

‘ఊర్కి వెళ్లారు ... తొందరలో వచ్చేస్తారు’ అంది అనసూయ ...

అంతలో పక్కింటి భీమావిజెంట్ అంజనేయులిగాతి పిల్లలు బుడుగు, పిడుగు వచ్చి కొత్తా, పాతా పట్టింపు లేకుండా సుజాతని పలకరించేస్తారు ...

వాళ్ళ కలివిడితనానికి ముచ్చటపడింది సుజాత ...

ఆ రోజునుంచి పిల్లలిద్దరూ సుజాతకి బాగా అలవాటయ్యారు.

ఒకరోజు సుజాత పిల్లలిద్దరితో దాగుడు మూత లాడుతూ వుంటుంది.

అదే వేళకి, ఆ వీధిలో పెళ్ళి ఉర్రేగింపు వెళు

తోడి ... బ్యాండ్ వాయిద్యాలు ఆమె చెవిన పడగానే, ముఖంమీద ముచ్చెమటలు పోసి ఆవేశంతో యింట్లోకి వెళ్లిపోయింది ...

పిల్లలిద్దరూ పిన్నీ, పిన్నీ అంటూ ఆమె కూర్చున్న గదిలోకి వచ్చారు ...

సుజాత ఓ మూల మోకాళ్లలో తలపెట్టుకుని ఏడుస్తూవుంది ...

ఆమె దగ్గరకొచ్చిన పిల్లలు “ఎందుకేడుస్తున్నావ్ పిన్నీ ... మాతో మాటాడవా” అంటే తలెత్తదు ...

ఇంతలో అనసూయ వచ్చి “ఏం జరిగింది” ...

“పెళ్లి వాయిద్యాలు విని వచ్చేసింది” అనిచెప్పారు బుడుగు, పిడుగు.

“మీ రెళ్ళండి నేను కనుక్కుంటా” అంది అనసూయ ...

“పిల్లలిద్దరూ వెళ్లిపోయారు ...

“ఏవే సుజాతా నీకు పెళ్లి అవలేదని బాధగా వుందా ?” అంది అనసూయ.

ఆమాట విన్న సుజాత తాచుపొములా ఒక్కసారి తల పెకెత్తి

“కాదే చేసుకోబోతున్న ఆ అమ్మాయిని చూసి బాధగా వుంది” అంది సుజాత ...

“అదేవిటే పెళ్లి అనేది ఆడపిల్లకి వరం ... అంది అనసూయ, కాదే ఈ పెళ్లి అనేది ఆడపిల్లకి శాపం అంది సుజాత.

“ఏవిటే నువ్వంటున్నది ... ?” అంది అనసూయ

“నే నంటున్నది నిజం... నేను చూసింది నిజం— నా కళ్ల ఎదుట ఓ అమ్మాయిని తన భర్త కాలి చంపడం నేను చూశాను ...”

“ఏవిటి ... భర్త ... భార్యని చంపడమా ... ?” అంది అనసూయ.

“అవునే ...” అంటూ.

సుజాత తన పక్కంటిలో కాపురమున్న చంద్రవదన, ఆమె భర్త గురించి చెప్పింది ... పగలు ఆమెను ఎంతో ప్రేమాదరాలతో చూసేవాడని, రాత్రుల్ల హింసించే

వాడని, అలా హింసించే వ్యక్తి ఒక తాత్ర అమెను
అతి దారుణంగా చంపేశాడని చెప్పి, ఆ జ్ఞాపకాల
బరువుతో తల్లడిల్లి పోతుంది సుజాత ...

‘పోయిన వాళతో మనం పోలేంగా’ అంటూ
ఓదార్చింది అనసూయ.

తర్వాత రోజు ఉదయాన అనసూయ భర్త ఊరి
నుంచి వచ్చాడు. అతనొచ్చినవేళకి నిద్రలేవని సుజాతని,
అనసూయ లేపి - ఏవే సుజాతా మా ఆయన వచ్చారు
లేవవే - అంది.

‘ఆ వచ్చారా’ అంటూ నిద్రమొహంతో రాబో

తున్న సుజాతని అవి ‘స్నానం చేసి రావే తల్లీ’ అని
చెప్పి వెళ్లిపోయింది అనసూయ.

సుజాత స్నానం చేసి డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకి
వచ్చింది. కాసేపటికి మూర్తి వచ్చాడు ... మూర్తిని
చూసిన సుజాత ‘షాక్’ అయ్యింది. అలా ఎందుకు
‘షాక్’ అయ్యిందో చెప్పినా, తర్వాత ముడివిప్పినా
సస్పెన్స్ పోతుంది ... అందుకని యిక్కడ చెప్పడం
లేదు ...

సరిగ్గా యిక్కడినుంచే కథ విచిత్రమైన మలుపు
తిరిగి సుజాత జీవితాన్ని ఎలా ఆడించిందన్నదే చిత్ర
కథా కథనం - దీనికి వెండితెర సమాధానం.

పాటలు

పాట నెం. 1

వచన ర్థము
వేటూరి,

గళ కర్తలు : పి. మణిం.
యస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

అతడు : తహ తహమని ఊపిరంతా ఆవిరైతే
చూపులన్నీ ఆకలైతే తపించాను నీవే ప్రాణమై

ఆమె : తడి పొడి తడి వెన్నెలేదో వెచ్చనైతే
మల్లెపూల వాసనైతే జపించాను నీవే ధ్యానమై

అతడు : జబ్ జబ్ జబ్ జబ్ రే
జబ్ జబ్ జబ్ జబ్ రే.

ఆమె : చుక్క పొడిస్తే చిలిపిగ నన్నే చూసినట్టు వుంది
చురకలు వేసినట్టు వుంది.

గులాబిరెమ్మ గుచ్చుకుంటే గిచ్చినట్టు వుంది
ముద్దులు యిచ్చినట్టు వుంది.

అతడు : మాపటేళ అవుతుంటే మల్లెపూలు నవ్వుతుంటే

మసకలోన వయనూ, మననూ కలసి మెలసి
బుసకొడుతుంటే —

ఇద్దరు : అద్దరాతిరౌతున్నా - అడవిడుపు లేకున్నా
మరులకన్నా సిరులే లేవులే — ||తహ||

అతడు : మిడిసిపడే నీ అందం కడలి పొంగల్లే వుంది
ఒడిసి పట్టాలని వుంది

ఎంత తీరినా తీరని కోరిక ఎన్నెల కాసింది
అయినా ఎండల్లే వుంది.

ఆమె : పాత కొత్త లవుతుంటే కొత్త వింతలవుతుంటే
జవనాలే దవనాలై మరువలేని మరువాలైతే

ఇద్దరు : ఎంత చేసువౌతున్నా - ఎంత కలిసిపోతున్నా
మనువులోని తనివేతీరదు. ||తహ తహ||

పాట నెం. 2

రచన : వేదాని. తారినకాచ : ఎ. మోం. ఉ. అచంద

అమె : పువ్వుల నడుగు నవ్వుల నడుగు
రివ్వున ఎగిరే గువ్వుల నడుగు
నువ్వుంటే నా కెంత ప్రేమో! ఇది
ఏనాటి అనుబంధమో?

అరదు : కొమ్మల నడుగు - కెమ్మల నడుగు
అమ్మని పోలే రుమ్మెడ నడుగు
నువ్వుంటే నా కెంత ప్రేమో! ఇది
ఏ నాటి అనుబంధమో

అమె : వల్లె పదానికి పల్లవి నేనై

అరదు : పడు చందానికి పల్లవి నై

అమె : పెదవి పల్లవి కలిపేస్తా!

అరదు : నా పల్లవి నీలోపలికిస్తా!

అమె : నీవు నేనుగా పూవు కావిగా

జన్మ జన్మలకు విడని జన్మగా - నీవే నాదీవన

అరదు : యీ పొద్దు చాలక నా ముద్దు రీరకం

రేపన్నరే పక పలరేగి పోరా! "పువ్వు"

అరదు : పొడిచే పొద్దుల గూరుపునై

అమె : ప్లాళే పొద్దుల పడమరనై

అరదు : డిక్కులు నీలో కలిపేస్తా!

అమె : నా రిక్కువి నీవవి పూడిస్తా!

అరదు : వింగి సొడ్డిగా నేల సొడ్డిగా

మమకల మల్లెల మనస్సొడ్డిగా నీవేనా రేవక

అమె : వెయ్యేళ్ల కోరిక నూరేక్కు చాలక

ఏ జేడు జన్మల నీ దాననారా! "కొమ్మల"

పాట నెం. 3

అక్షరకర్త :
వేటూరి,

గళకర్తలు :
యస్. పి. రాంసుబ్రహ్మణ్యం, వనంధ,
కావంక, యర్. ఆర్. అంజరి.

అరదు : కట్టుకున్న పాపానికి కట్టుపెట్టి చెబుతున్నా
గుట్టుగా వినుకో !

పతియే ప్రత్యక్ష దైవమే - భక్తియుక్తులలో -
భరసేవలకు పూలు తెచ్చుకో - పూజచేసుకో

అమె : తతియే గులహాలచ్చిమితే - లే !

తరివి తతలలో - రెంపతేరుకుని

బుద్ధితెత్తుకో - బాగయాతుకో ॥

అరదు : గీసిగ గీటు దాటిన నీర గతి విన్నావు గదా !

అమె : తీర లేక తీరాములు వద్ద, తిప్పులు విన్నారే !

అరదు : మాటకు మాట ఎదురొచ్చావా నీ గతి అంతేలే

అమె : మాత్రొత్తిన మనితిని నేను మత్తిమనితి

ననుకున్నావా !!

అరదు : సంపాదించే మొగాణ్ణి పట్టుకు సకాయించలే
సుభాషిణీ !

అమె : తంపాదించం నీకేం తెలుతు

నిమ్మకాయ పులురు

నోలు మూరుకో భీమాందనేయా !

అరదు : తెంపరి కూరలు కూకావంతు

కొంపనుంచి నినుగంటుస్తా !

అమె : తప్పులు కూరలు కూకావంతు

అమె : తెప్పు తీరుకుని తన్నిస్తా !

బుడుగు : ఇది ఇల్లా - వల్ల కాదా !

విడుగు : కాపురముండే - చేపల మార్కెట్టా !

బుడుగు : విక్కు వచ్చిన తల్లి దండ్రులా ?

విడుగు : కళ్లు తెరవని పిల్లకుంకలా ...

అరదు : ఒరేయ్ వేరెదు లేరు ...

రాస్కెల్స్ - పెద్దవాళ్ళని

ఎదిరిస్తారా ... మిమ్మల్ని చీల్చి
చెండాడి - * తర్వాత

*దేంటి పూడ్చిపెట్టడం జరగబోతోంది

బుడుగు : హూ! గుర్తులేదా నాన్నా - మున్ను
హారణ్యకనిపూడి కొడుకు తండ్రికి
ఎదురు తిరగలేదా ... ?

పిడుగు : లవకుశులే * రామచంద్రుని కళ్లు తెరవలేదా?

బుడుగు : ఇరుగూ పొరుగూ విన్నారంటే
పురుగుల్లాగ చూస్తారు -

పిడుగు : బుద్ధిలేని ఈ పెద్దలవల్లే
పిల్లా జెల్లా చెడిపోతారు

*తడు : తల్లో బల్లో పిల్లో దానికి
చెప్పిచూడరా బుడుగా !

చెప్పిచూడరో బుడుగా !!

*మే : తందో పందో నందో అలుగు తగువులు పెత్త
దెవలో - ఎల్లి అలగవే పిలా పిలుగా !

బుడుగు : ఎంత కడిగినా ఎంత ఉలికినా -
ఎలుక తోకా నలుపేలే !

ఇద్దరు : ఇద్దరు కొట్టుకు చచ్చారంటే
ఇప్పుడే ఏట్లో దూకేస్తాం !

*తద్దు : కుభస్యం... అంతా కటు కటుకు ఏట్లో దూకండి
క్షణం పీడ విరగడ పోతుంది.

పాట నెం. 4

రానినదాచు : వేటూరి.

పాడినదాచు : యస్. జానకి

సాకి : విందయ్యా యిది...ఎన్నెట్లోకూడా యింత విడిగా
వుందేటి ... అబ్బా ... ఆ, ఆ, ఆ, ఆ, ఆ

పల్లవి : నా కేటయి పోతున్నదిరో ఎంకయ మావా !
ఈ అటూ పోటూ అపలేను సందామావా !
విందయ్యా యిది ... విందాసూపు
ఒత్తి సూపేనా ... సూపులోనే మింగేత్తావేటి

చరణం : కాశుసేవారి నూపు ! కాసేపు నువ్వాపు
 వాశుసే విడిపూపు - ఎన్నెల్లో విడిలేపు
 సోకుమాడ సచ్చినోడ
 సుప్పనాతి నూపుమందా !
 సందెకాడ బిచ్చగాడా !
 అడలేని మద్దెలోదా ... సాల్లే ఆపు
 ఈ నూపులు నేను ఓపలేను ఎంకయమావా !
 ఈ నురకలకు నేసావలేను సందామావా !
 విందయ్యా యిది - ఏంటా వాయింపు
 ఛ ... ఛ ... ఛ ... సరిగ్గా వాయించు
 ఆఁ ఆఁ ఆఁ ఆఁ అదీ వరస

చరణం-2 వదుపు నూని వాటం చూసి
 నడకమీద నువ్వొస్తుంటే
 జబ్బలాపు పంబరేగి అంబపలికి అడుగేస్తుంటే
 దెబ్బగాల నుబ్బిగాడా
 అబ్బరాల అబ్బిగాడా

నడకమీదకివిన్ను నూదా
 నడుములాగే పొద్దుకాదా
 ఈవరకు నేను కరుసెపోతా ఎంకయమావా
 వన్నిరకకలింతు కురసై పోతా సందామావా !
 విందయ్యా యిది - దిగాలుపడి కూకున్నావ్
 ఏటి తప్పుసేసినా వేటి ఆఁ ఆఁ
 పెళ్లాం కూడెట్ట నేదా ...

చరణం-3 : నూనుకోరా యింటిదాన్ని -
 కానుకోరా కంటదాన్ని
 నేయమాక ఒంటిదాన్ని-నీతకానిసంటిదాన్ని
 మాయరోగ మొచ్చి నువ్వు
 మందుతాగి సిందుకీస్తే
 పులుసులోన గరితు రీసి
 పుచ్చుకుంటు యిచ్చుకుంటు.
 అడవునురు తగిలిందంటే అంతే మావా !
 ఏడేడు తరాలు ఏడుపేలే సందమావా !

త శా సా ర ఘ ణ

మంత్రాక్షర శక్తి :	సత్యానంద్	స్థిర చిత్రాంకరణ :	గ్యామిణిమూర్తి.
గీతరచన :	వేదూరి మందిరవామమూర్తి	ప్రచార మాపకల్పవ :	గంగాధర్
స్వరకల్పన :	చక్రవర్తి	పాటలు, నవవ్యూహం :	కోదంగరరావు (తెమిసి)
మూలకర్త :	వావిరెడ్డి నీలాద్రవి	కళ :	మామచందర్
నేపథ్యగానం :	సుశీల, జానకి, వనంత్, దుర్గ, లక్ష్మి, అంజలి, కావల్య, మస్ బి. కాలసుబ్రహ్మణ్యం, జి. లవంట్.	టాట్టు :	వి. అంకిరెడ్డి
నవ్యాంకరణ :	కృష్ణ	రాధాగ్రహణ వర్ణకుసు :	కె. దుస్, ప్రకాష్
రూపాంకరణ :	కమల్, మాధవరావు, మల్లయ్య, శివ, శేఖర్.	సహకార దర్శకత్వం :	రామిశివ, ప్రేమకుమార్
		నిర్మాత :	క్రాంతికుమార్
		దర్శకత్వం :	కె. రామచంద్రరావు

క థా సా ర థు లు :

మురళీమోహన్, అల్లు రామలింగయ్య, చక్రవర్తి, పూష్పర్ లల్లా, రమణమూర్తి,
వ్రథ, శ్రీ ప్రేయ, రమావ్రథ, విజయలక్ష్మి, పుష్పకుమారి, జయమాలిని,
బేబీవరలక్ష్మి, మరియు జయసుధ.

ప్రశ్నక అంకిత పాత్రధారులు :

రావు గోపాలరావు, రజనీకాంత్ మరియు 'నటశేఖర' నరయణారాయణ.

వ ం పి ణీ వా రు లు :

శ్రీకాకుళం, విశాఖజిల్లాలు :

తూర్పు, పశ్చిమ గోదావరిజిల్లాలు :

కృష్ణా, గుంటూరు, నెల్లూరు జిల్లాలు :

సీదెబ్బ :

చిత్తూరు జిల్లా :

నైఋత్యం :

శ్రీ పద్మా పిళ్ళర్లు, విశాఖపట్నం

శ్రీనివాస పిల్లమ్మ, కాడపల్లి గూడెం

వెరై టి పిళ్ళర్లు, విజయవాడ

జయలక్ష్మి పిళ్ళర్లు, గుంతకల్లు

విజయనిర్మల పిళ్ళర్లు, తిరుపతి

శ్రీ నేషనల్ ఆర్ట్స్ పిళ్ళర్లు, సికింద్రాబాదు

శ్రీరామకృష్ణ, విజయవాడ . 3.